

§ 23 §

плѣнница си, тѣзи които не ядемъ; наблюдава врѣмето да дойде тойзи корабъ, и ако искате азъ ще ви дамъ волѣ да си отидите съ него, „

Марійка благодари много на царя, и въ сърдцето си благодари на Всеблагаго Бога, който му вдѣхна да възима таквозвъ състраданіе къмъ неї. Тя ся завтече да занесе тѣзи добры известія на баща си, когото и освободихъ отъ тойзи часъ.

Не ся миаѣ много, и ето корабъ-тъ, за който чернайтъ царь бѣ говорилъ, пристигна. Три мати наши страдалци ся уговорихъ съ корабоначалника и, като ся опростихъ съ царя, отплавахъ. Корабъ гы занесе благополучно на единъ голѣмъ островъ населяванъ етъ испанцы.

Управителътъ на тойзи островъ, като ся научи за исторіѣта на Марійкѫ, по-дума въ себе си: “Това момиче нѣма богатство, и много е загорѣло отъ слѣнцето, но то е толкозъ добро и толкозъ добродушно и добродѣтелно, щото може да направи благополученъ тогози който бы